

ההכנות לפסח

בעולמות העליונים

* "יש קבלה בידי, כל טורח שאדם מטריח עצמו לכבוד יום טוב של פסח, והוא עייף ויגע בטורח זה, אזי בעסק זה הורג כל המזיקים... (קב הישר)

* ומנהגן של ישראל תורה היא, לגרד שלחנות, ספסלים וכתלים מפני חשש חימוץ, וה' יתברך עיניו פקוחות על כל מעשה בני ישראל עדת סגולתו, קדושים בני קדושים אשר כל טרחתם הוא לביעור חמץ בכל ימי חדש ניסן וכמו כן יגרר הקב"ה את כל המקטרגים שבגללם אנו סובלים הגלות המר הזה (ע"פ קב הישר)

* מובא בספרים בשם רבי לוי יצחק מברדיצ'וב ועוד גדולים וצדיקים, מה שנוהגים אחינו בני ישראל לגרור קודם הפסח את הספסלים, הכתלים ושאר הכלים, הרי מכל גרירה בפני עצמה נברא מלאך מליץ טוב על בני ישראל.

ומסופר שהתפלל הרבי מברדיצ'וב על משקל ה"הי רצון" שלאחר תקיעת שופר: **יבואו המלאכים הקדושים והבריאים שנבראו מעבודתם ויגיעתם של בני ישראל לפני פסח – מן הקשר"ק ר"ת קראצן שאבן בייבן קשרן – קראצון, שפשוף, גרוד והכשרה לכבוד פסח לשם הידור מצוה וימליצו טוב בעדנו.**

בלבו של האדם

הטרחת הרבה שטורחים בערב פסח, גורמת לאדם להתנתק מכל דרך החיים שהיה מורגל בה. כך יוכל להתחדש בפסח ולהיות כבריה חדשה בעבודת ה' (ע"פ ר"פ מקוריץ)

מים, סבון, ענני אבק

עם פרור חמץ - מתחולל מאבק.

כיסים הפוכים, מברשות ושפשוף

הידיים - יגעות, הגב כפוף.

אם זו הטרחה

מלאה בשמחה

בה יראת שמים

וחביבות של מצוה

קיום ותוספות

מתוך אהבה

לקל היא רצויה

כקרבן, כמנחה

כאב החובק את בנו הקטן ומתוך חביבות ומתוך דברי אהבה ושידול אומר לו "עשה נא זאת וזאת" והבן בכל כוחו רץ, עושה ומביט אל אביו ואין דעתו מתקררת בעשיותיו מן אהבה ויראת הכבוד, ומוסיף בעצמו דברים במצוות אביו, שמח, עושה ומוסיף אהבה.

בכל הכנות הפסח הוסיף חומרות ודקדוקי דינים מהרגשת נפשו את אהבת אביו שבשמים ואת עיני החמלה המביטות עליו ועל כל מעשיו. גם במקום שמכניסין גם במקום שאין מכניסין בו חמץ, ככולם הוא בודק ומחפש. רוצה הוא לכנוס גם כולו לחורים ולסדקים, קופץ הוא על התנור, מכניע ודוחק עצמו אל מתחת למיטה, כי הלב עורג ודעתו אינה מתקררת ...

(יחובת התלמידים – האדמו"ר מפיאסצנא)

דווקא במצוות מצה וביעור חמץ

"מצוות מצה ומצוות ביעור חמץ הרי הם המצוות שנתנו לישראל תחילה וקבלום עליהם באהבה ובחביבה, והחמירו בהם בכלליהם ובפרטיהם... וכל המאריך בדקדוקיהם מאריכין לו ימיו ושנותיו" (שו"ת מן השמים)

"למה אנו מחמירים כל כך הרבה בהלכות פסח יותר משאר מאיסורים? ויש לבאר כאן שראינו שהקב"ה מחמיר וכתב בו "בל יראה ובל ימצא", ומאי נפקא מיניה להקב"ה אם אנו אוכלין חמץ או מצה? אלא כמלך שצוה לעבדיו לעשות דבר, וכיון שראינו שהמלך מחמיר אנו עבדיו נמי מחמירין בזו המצוה (לקט יושר בשם רבו)

לפי שישראל קדושים

"לפי שישראל קדושים הם גוררין ומבערין כל חמץ הנמצא אפילו כל שהוא, ואפילו אם נדבק בכתלי הבית". (רא"ש, מס' פסחים)

מתוך אהבת ה'

בניסן עיקר עבודת ה' לעורר אהבה ושמחה בעבודת ה' ולכן ההכנה לקראת היום היא בהתעוררות עיני אהבת ה' וגודל חביבות מצוה באפית המצות וביעור חמץ וזהירות ממשוהו חמץ ודקדוקים שונים אף על פי שאין להם מקור כל כך בהלכה אלא מתוך מחויבים לעשות ע"פ מידת הדין (ע"פ נתיבות שלום)